

Dankbaar willen wij gedenken

Gerhardus Antonius Engelbertink

echtgenoot van
Johanna Maria Hendrika Kroeze

* 12 april 1921   † 9 maart 1998
te Losser   te Oldenzaal

Na de gezongen Uitvaart op 12 maart in de St. Plechelmusbasiliek, hebben wij hem begeleid naar zijn laatste rustplaats.

Gerrit hield van het leven, al maakte zijn lichaam het leven niet altijd gemakkelijk. Eigenlijk op veel te jonge leeftijd kwam hij buiten het arbeidsproces te staan. Gerrit was er echter de man niet naar om bij de pakken te gaan neerzitten. Hij nam het leven zoals het kwam en richtte zich op wat nog wel kon. Hij wilde wat om handen hebben. Bezigheden in de stationsrestaurant en het rondbrengen van bloemen gaven hem afleiding en voldoening. Kaarten vormde z'n grote passie. Dagelijks was hij aan de kaarttafel te vinden, onder andere bij Quick waar hij bijna 65 jaar lid van was.

Gerrit was een man, die graag z'n eigen weg ging, maar die ook anderen vrij liet. Het liefst wilde hij niemand lastig vallen en deed hij alles op zijn eigen manier. De kleinkinderen hadden een heel speciaal plekje in het hart van deze opa. Niets was voor hen te veel. In tegenstelling tot zijn nogal ongeduldige natuur, had hij voor hen allen geduld en aandacht. Tot het laatste toe wilde hij niemand lastig vallen en zoveel mogelijk dingen zelf blijven doen. De laatste tijd was het haast geen leven meer. Hij kon niet meer. In stilte en vooral niemand tot last is hij uit ons midden heengegaan. We zullen hem missen.

Opeens krijg je telefoon en hoor je dat pa overleden is. Je denkt, nee, dat kan niet, terwijl je wist dat het er aan zat te komen.

Reeds een paar jaar was pa ziek, waarbij je wist dat hij niet beter zou worden.

Met name de laatste paar weken, ging hij hard achteruit.

Sport en dan vooral voetbal vond hij prachtig, vroeger zelf actief, later vooral passief, geen wedstrijd ging hem mis.

En dan natuurlijk het prijskaarten, dat vond hij geweldig. Menig door hem gewonnen vleeschotel is, door zijn kinderen, met smaak opgegeten.

Zijn kleinkinderen waren zijn lust en zijn leven, hij genoot van hen als zij er waren.

Hoe slecht hij zich ook voelde, altijd kon er wel een grapje met de kleinkinderen vanaf.

Verhalen vertellen over vroeger vond hij prachtig, vele daarvan hebben we wel honderd keer gehoord.

We maakten weleens grappen met pa over zijn ziekteklachten, dat hij moest doorzetten en zich niet moest aanstellen.

Een bekend gezegde van hem was dan:

"Ik sloa met diene butt nog de appel van de beum of"

Hij wist de laatste dagen dat zijn leven ten einde liep. Hij wou graag dat onze Lieve Heer hem kwam halen.

Afgelopen donderdag zei hij nog:

"Het duurt nich lang mer, ik veul miezelf."

Dit alles doet hij nu niet meer, hij is van ons heengegaan. Zijn vermoeide lichaam heeft nu eindelijk rust.

Pa rust zacht, we zullen je missen.

Marian, Harry, Jolanda, Jos en Gerard.

Langs deze weg willen wij graag iedereen bedanken voor alle steun en medeleven.

J.M.H. Engelbertink-Kroeze
Kinderen en Kleinkinderen.